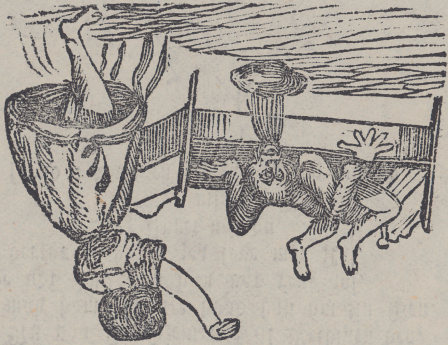

12. Et Dagen var han galeen ja cent uden Bet
 Og somme dem mente at tuere ham med — et
 han fattede og vovet fortjellige Ting
 Om hvad han da sagde vi glar blot et Spring.
 Sa i og dra
 Da kom for en Dag
 Hans Sjærelses Laster opregnedes da.

11. Det bæstligste En som et Die har set,
 Da Bindbent saa vel Eengen fra Bet,
 Ja Bænt han græder og har Sjæle-Bænt,
 Hans Fane ved Eiden med usjælet Bænt,
 Bindbent med Stam
 Da var siden Mand
 Egent brødede meget det gløvede dog han.

9. Det værste af alt at hans Stenbe var,
 Paa Hovedet faldet og gantte hest bar,
 Thi Bænt sig Sjælfen i Trondbjem det tar
 Et kuffe af Gødet han lært af sin Far
 Sa i og dra
 Han Bænt derfra,
 Et kuffe i Hane det er ikke bra.

8. Under Trappen der bøllet man et Slagsmaal saa stor
 Thi Bindbent vilde Haar slibet til Jord,
 Men det han et magter han var ham vel drag,
 Herr Bænt blev bænket selv godt på sin Stig,
 Da hans Sjæle har
 Gaa sig foregaa
 Hun vilde han hjælpe men maatte derfra.

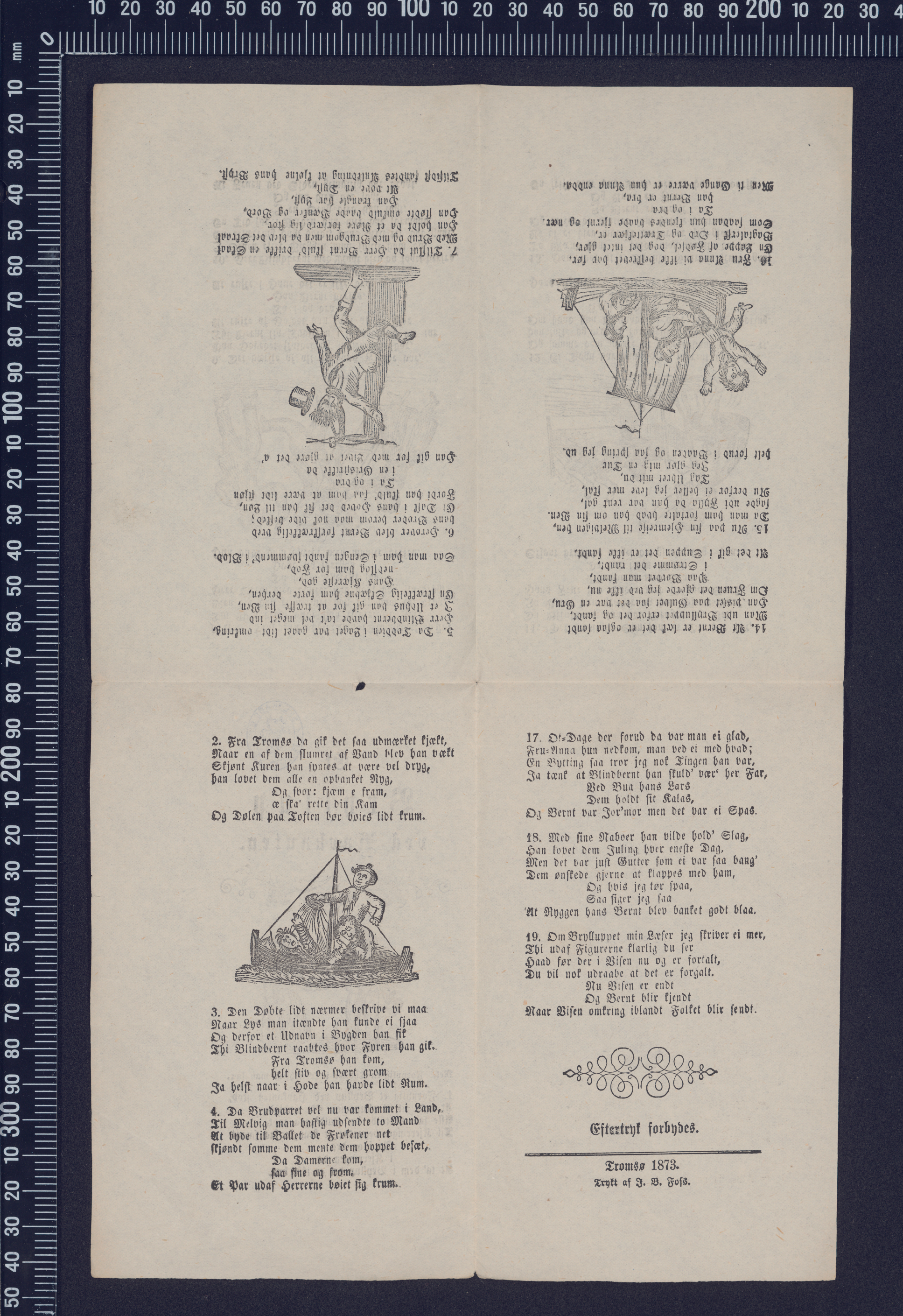

Et
Bryllup
 ved Havkanten.

Mel. Fornylig en Tydsker i Trondbjem man saa-
 1. Fornylig et Bryllup ved Havkanten stod,
 At hyde til Bryllup man ikke undlod,
 Alle saa mente de det skuld' gaa godt,
 Til Kjerringen begyndte at krangle saa smaat
 Sa i og dra
 i Kjerringen da
 At ta' dem i Bryllup det er ikke bra.

V box 19:553

7. Stille da herte Bernt stude, dulle en Staat
 Med Brud og med Brudgom men da blev det Staat
 Han holdt da et stædt fortælling for
 Han holdt da et stædt fortælling for
 Han holdt da et stædt fortælling for

8. Bernt blev Bernt fortælling bred
 Hans Brude blev Bernt fortælling bred
 Hans Brude blev Bernt fortælling bred
 Hans Brude blev Bernt fortælling bred
 Hans Brude blev Bernt fortælling bred

2. Fra Tromsø da gik det saa udmærket kjælt,
 Naar en af dem slumret af Vand blev han vælt
 Skjont Kuren han syntes at være vel dryg,
 han lovet dem alle en opbanket Nyg,
 Og hvor: hjem e fram,
 e ska' rette din Ram
 Og Dølen paa Tøften bør høies lidt krum.

3. Den Dølte lidt nærmere beskrive vi maa
 Naar Lys man itendte han kunde ei sjaa
 Og derfor et Udnavn i Bygden han fik
 Thi Blindbernt raabtes hvor Fyren han gik.
 Fra Tromsø han kom,
 helt stiv og svært grom
 Ja helst naar i Hode han havde lidt Rum.

4. Da Brudparret vel nu var kommet i Land,
 Til Melvig man hastig udsendte to Mand
 At byde til Ballet de Frolener net
 Njændt somme dem mente dem hoppet besæt,
 Da Damerne kom,
 saa fine og from
 Et Par udaf Herrerne høiet sig krum.

16. Fru Anna vilde befrævet hør for,
 En Kæppe af Guld, dog det intet gior,
 Bagstædet i Guld og Sølvstædet er,
 Som saadanne hør og udsælger mior
 Sa i og tra
 ha Bernt er tra
 Men si Guld og sølv er tra

14. Nu Bernt er let det er ogsaa sandt
 Man vil Brudparret erfor det og sandt,
 En Kæppe af Guld og Sølvstædet er,
 Som saadanne hør og udsælger mior
 Sa i og tra
 ha Bernt er tra
 Men si Guld og sølv er tra

17. Et-Dage der forud da var man ei glad,
 Fru-Anna hun nedkom, man ved ei med hvad;
 En Bytting saa tror jeg nok Tingen han var,
 Ja tænkt at Blindbernt han skuld' vær' her Far,
 Ved Bua hans Lars
 Dem holdt sit Kalas,
 Og Bernt var Tor'mor men det var ei Spas.

18. Med sine Naboer han vilde hold' Slag,
 Han lovet dem Juling hver eneste Dag,
 Men det var just Gutter som ei var saa bang'
 Dem ønskede gjerne at klappes med ham,
 Og hvis jeg tor spaa,
 Saa siger jeg saa
 At Nyggen hans Bernt blev banket godt blaa.

19. Om Brylluppet min Døser jeg skriver ei mer,
 Thi udaf Figurerne klarlig du ser
 Haad før der i Wisen nu og er fortalt,
 Du vil nok udraabe at det er forgalt.
 Nu Wisen er endt
 Og Bernt blir kjænt
 Naar Wisen omkring iblandt Folket blir sendt.

Estextryk forbydes.

Tromsø 1873.
 Trykt af J. B. Fosb.